

استعداد ژنتیکی کدون ۷۲ زن P۵۳ در ایجاد سرطان پستان در سن بعد از یائسگی در زنان اصفهان

*دکتر معصومه فغانی (Ph.D)^۱ - دکتر ابراهیم نصیری (Ph.D)^۱ - دکتر محمد هادی بهادری (Ph.D)^۱ - دکتر فهیمه محمد قاسمی (Ph.D)^۱

*نویسنده مسئول: رشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دانشکده پزشکی، گروه آناتومی

پست الکترونیک: mfaghani2001@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۴/۲۲ تاریخ پذیرش: ۸۷/۷/۳۰

چکیده

مقدمه: سرطان پستان شایع‌ترین سرطان در زنان جهان است. ژن سرکوب کننده تومور P۵۳ نقش مهمی در پایداری ژنومی دارد و عملکرد این پروتیین P۵۳ به دنبال پلی مورفیسم کدون ۷۲ تغییر می‌کند.

هدف: بررسی پلی مورفیسم ژن P۵۳ و تاثیر یائسگی در ایجاد کارسینومای مجرای مهاجم پستان

مواد و روش‌ها: برای تعیین پلی مورفیسم کدون ۷۲، ۹۶ نمونه سرطانی از نوع کارسینومای مجرای مهاجم و ۹۶ نمونه کنترل در شهر اصفهان در یک مطالعه مورد شاهدهی بررسی شد. تعیین ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) انجام شد. گروه سرطانی به دو گروه سنی قبل از یائسگی (Premenopausal) و بعد از یائسگی (postmenopausal) تقسیم شدند. از آزمون آماری کای دو برای تجزیه و تحلیل آماری استفاده شد.

نتایج: فراوانی ژنوتیپ Arg/Arg، Arg/Pro، Pro/Pro در گروه کنترل به ترتیب ۳۶/۵، ۴۵/۸ و ۱۷/۷ درصد بود. در گروه سرطانی ۲۰/۸ درصد از نمونه‌ها دارای ژنوتیپ Arg/Arg، ۲۱/۹ درصد از نمونه‌ها Arg/Pro و ۷/۳ درصد از بیماران دارای ژنوتیپ Pro/Pro بودند. تفاوت معنی دار آماری بین توزیع این پلی مورفیسم ژن P۵۳ بین گروه کنترل و سرطانی دیده شد ($P < 0.001$) به علاوه ۷۶ درصد از این بیماران با ژنوتیپ Arg/Arg در گروه سنی بعد از یائسگی قرار داشتند ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که پلی مورفیسم کدون ۷۲ ژن P۵۳ یک عامل ژنتیکی مستعدکننده برای ابتلا به سرطان پستان در اصفهان بوده و بخش اعظمی از این بیماران در گروه سنی بعد از یائسگی قرار دارند.

کلیدواژه‌ها: پلی مورفیسم / کدون ۷۲ ژن P۵۳ / سرطان پستان / یائسگی

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره هفدهم شماره ۶۷ صفحات: ۹۴-۱۰۰

مقدمه

خطر توسعه سرطان‌های مختلف مانند پستان، ریه، کولورکتال ارتباط دارد (۹-۵).

سرطان پستان شایع‌ترین سرطان در زنان جهان و دومین سرطان منجر به مرگ در زنان است (۱۰). بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت سالیانه بیش از ۱/۲ میلیون نفر مبتلا به سرطان پستان شناسایی می‌شوند (۱۱). تاثیر سن در تشخیص و درمان بیماران دچار کارسینومای پستان هنوز مبهم است. اعتقاد بر این است که با وجود نادر بودن سرطان پستان در بیماران جوان، بیماری بسیار مهاجم و پیش آگهی آن در بیماران جوان‌تر نسبت به بیماران مسن‌تر ضعیف‌تر است (۱۲). اصفهان از حیث ابتلا به سرطان در رتبه‌های نخست کشور جای دارد و در این میان سرطان پستان در میان خانم‌ها جایگاه نخست را به خود اختصاص

ژن سرکوب کننده تومور P۵۳ روی بازوی کوتاه کروموزوم شماره ۱۷ (17P13.1) واقع است و دارای ۱۱ اگزون است (۱). این ژن فسفو پروتیین ۵۳ KD را کد می‌کند که نقش اصلی در کنترل سیکل سلولی دارد. صدمه به DNA سطح P۵۳ را افزایش می‌دهد و در پی آن توقف سیکل سلولی، ترمیم DNA یا آپوپتوز ایجاد می‌شود (۲). موتاسیون‌های سوماتیک در ژن P۵۳ در بیش از نیمی از سرطان‌های انسانی وجود دارد (۳). پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی در کدون ۷۲ این ژن در اثر جابه‌جایی G→C موجب تولید دو پروتیین دارای آرژنینین یا پرولین می‌گردد. فعالیت این دو پروتیین با هم متفاوت است و به طریق متفاوت به اجزای مکانیسم نسخه‌برداری متصل می‌گردند (۴) ولی توانایی اتصال آن به DNA تغییر نمی‌کند. پلی مورفیسم کدون ۷۲ ژن P۵۳ با

ب- نمونه‌های خونی افراد سالم: بعد از همسان‌سازی، افراد سالم حدود ۱ میلی‌لیتر از خون محیطی آن‌ها جمع‌آوری شده با اضافه نمودن بافر لیز سلولی و سانتریفوز، گلبول‌های قرمز لیز شده سپس با استفاده از روش فوق‌الذکر از گلبول‌های سفید استخراج DNA انجام شد (۲۰ و ۲۱).

تعیین غلظت DNA از طریق ژل الکتروفورز: حدود ۵ میکرولیتر از DNA استخراج شده به همراه ۱ میکرولیتر loading dye در ژل آگارز ۱ درصد در بافر ۱×TBE الکتروفورز شده و با استفاده از UV Transluminator مشاهده و میزان DNA بر حسب نانوگرم محاسبه شد.

تکنیک توالی پلی مورفیک کدون ۷۲ ژن P۵۳ توسط PCR
الف- PCR: با استفاده از ۱۰۰-۳۰۰ نانوگرم DNA، ۱ واحد تک پلی‌مراز، ۱/۵ میلی‌مول $MgCl_2$ و ۲۰ میکرومول از هر یک از dATP، dCTP، dTTP، dGTP و ۲ میکرومولار از هر یک از زوج پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر پرولین و آرژینین انجام گرفت.

توالی پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر پرولین عبارتند از
F: 5'-GCCAGAGGCTGCTCCCCC (۲۰):

R: 5'-CGTGCAAGTCACAGACTT
توالی پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر آرژینین عبارتند از

F: 5'-TCCCCCTTGCCGTCCCAA (۲۰):

R: 5'-CTGGTGCAGGGGCCACGC

تنظیم دستگاه ترموسایکلر برای تکثیر توالی پلی مورفیک کدون ۷۲ ژن P۵۳ به ترتیب زیر انجام گرفت:

مرحله اول: دناتوره شدن (Denaturation) ابتدایی با دمای $94^{\circ}C$ به مدت ۳ دقیقه

مرحله دوم: که شامل ۳۵ سیکل است از سه بخش زیرتشکیل می‌شود:

۱- دناتوره شدن (Denaturation) با دمای $94^{\circ}C$ به مدت ۳۰ ثانیه

۲- آنلینگ (annealing) با دمای $54^{\circ}C$ به مدت ۳۰ ثانیه برای تکثیر پرولین و با دمای $60^{\circ}C$ برای تکثیر آرژینین

۳- اکستنشن (extension) با دمای $72^{\circ}C$ به مدت ۳۰ ثانیه

داده است، سرطان‌های پوست و روده بزرگ بعد از آن بیشترین فراوانی را دارا هستند. بر اساس آمار موجود در سال ۱۳۸۳، حدود ۱۰ درصد از موارد ابتلا به سرطان پستان کشور در اصفهان گزارش شده است (۱۳).

روی سن افراد مبتلا به سرطان در کشورهای دیگر بررسی‌های متعددی انجام شده و نتایج حاصل نشان می‌دهد که پلی‌مورفیسم ژن‌های مختلف از جمله پلی‌مورفیسم تک نوکلئوتیدی در کدون ۷۲ ژن P۵۳ شانس ابتلا به این نوع سرطان را در گروه‌های مختلف سنی تحت تاثیر قرار می‌دهد (۱۸-۱۴). با این وجود تاثیر پلی‌مورفیسم ژن P۵۳ روی سن مبتلایان به سرطان هنوز به طور گسترده بررسی نشده است. از سوی دیگر مرحله یائسگی با تغییر در میزان رسپتورهای پروژسترون روی بیان پروتئین P۵۳ تاثیر می‌گذارد (۱۹) و این پروتئین با فعال نمودن آپتوز و توقف سیکل سلولی و ترمیم DNA در بروز سرطان دخالت دارد و فعالیت پروآپوپتوتیک در پروتئین P۵۳ به میزان پرولین آن بستگی دارد. همچنین امکان دارد میزان پرولین یا آرژینین با تاثیر روی فعالیت ژن در بروز سرطان در مرحله یائسگی تاثیرگذار باشد. از این رو بررسی پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P۵۳ با در نظر گرفتن مرحله یائسگی در زنان مبتلا به سرطان پستان در اصفهان صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

روش نمونه‌گیری: از طریق نمونه‌گیری آسان ۹۶ نمونه از $\frac{Z_{1-\alpha/2}^2 p(1-p)}{d^2}$ از بخش جراحی بیمارستان‌های اصفهان به صورت تازه جمع‌آوری شد.

استخراج DNA: الف- نمونه‌های تازه: بافت توموری از بخش‌های جراحی دریافت شد و بعد از تشخیص پاتولوژی به قطعات کوچکی تقسیم شده و توسط روش هضم با پروتئیناز K و استخراج با فنل کلروفرم جداسازی شده و با اضافه نمودن اتانول رسوب داده شد و در نهایت DNA در تیوب ۱/۵ میلی‌لیتری جمع‌آوری شد (۱۹ و ۲۰).

مرحله سوم: اکستنشن نهایی با دمای °C ۷۲ به مدت ۵ دقیقه

بعد از اتمام کار محصول PCR تا زمان الکتروفورز در یخچال نگهداری شد.

ب- ژل الکتروفورز: حدود ۵ میکرولیتر از محصول واکنش همراه با ۱ میکرولیتر loading dye در ژل آگارز ۲درصد در بافر ۱×TBE الکتروفورز شده و با استفاده از UV Transluminator مشاهده شد (۲۰ و ۲۲).

شیوه تجزیه و تحلیل داده‌ها: اطلاعات به دست آمده از طریق نرم‌افزار SPSS، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. برای مقایسه توزیع فراوانی سه ژنوتیپ مختلف کدون ۷۲ در نمونه‌های سرطانی با توزیع فراوانی این سه ژنوتیپ در نمونه‌های شاهد از آزمون کای دو (Chi-squared test) استفاده شد. P-Value کوچکتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد. از Odds ratio (OR) با سطح اطمینان ۹۵ درصد برای تعیین رابطه بین سرطان و ژنوتیپ استفاده شد.

نتایج

برای تعیین ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲، P=۰۰۳، ۹۶ نمونه سرطانی و ۹۶ نمونه کنترل در شهر اصفهان بررسی گردید. برای انجام مطالعه ۱۲۳ نمونه جمع‌آوری شد ۱۴ نمونه به دلیل نداشتن شرایط مناسب حذف شدند و عملیات استخراج DNA روی ۱۰۹ نمونه انجام شد که ۹۶ عدد برای PCR کیفیت مناسبی داشتند. سن نمونه‌ها بین ۲۳-۷۹ سال

و نمونه‌های توموری از نوع کارسینومای مهاجم مجرای (Invasive Ductal Carcinoma) انتخاب شد. برای مشخص نمودن پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P۵۳ با استفاده از پرایمرهای اختصاصی برای آلل آرژینین و پرولین واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR) انجام شد و آلل پرولین با اندازه ۱۷۷ جفت باز و آلل آرژینین با ۱۴۱ جفت باز به طور اختصاصی مشخص گردید. توزیع ژنوتیپ‌های کدون ۷۲ در آزمون ۴ در گروه کنترل و بیمار در جدول ۱ نشان داده شده است.

فراوانی ژنوتیپ Arg/Arg در نمونه‌های سرطانی ۷۰/۸ درصد و در نمونه‌های سالم ۳۶/۵ درصد بود و تفاوت معنی‌دار آماری در توزیع ژنوتیپی در دو گروه مورد بررسی دیده شد. ($P < 0.001$ و $OR = 4.23$). فراوانی افراد هتروزیگوت Arg/Pro در گروه سرطانی ۲۱/۹ درصد در مقایسه با ۴۵/۸ درصد در گروه کنترل دیده شد. آزمون کای دو تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو گروه را نشان داد ($P < 0.001$). اختلاف بین فراوانی ژنوتیپ Pro/Pro در نمونه‌های سرطانی و نمونه‌های طبیعی گروه کنترل نیز معنی‌دار بود ($P < 0.05$). برای تعیین ارتباط بین پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P۵۳ و سن یائسگی افراد گروه سرطانی به دو گروه قبل از یائسگی و بعد از یائسگی تقسیم شدند. ۶۷/۶ درصد افراد مبتلا به سرطان در رده سنی بعد از یائسگی قرار داشتند و ۷۳ درصد افراد این گروه دارای ژنوتیپ Arg/Arg بودند. آزمون کای دو تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو گروه در ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ ژن P۵۳ را مشخص نمود (جدول ۲).

جدول ۱: توزیع فراوانی ژنوتیپی در گروه کنترل و سرطانی

P-value	95% confidence interval	OR	Pro/Pro تعداد(فراوانی)	Arg/Pro تعداد(فراوانی)	Arg/Arg تعداد(فراوانی)	ژنوتیپ گروه
---	مرجع	۱	(/۱۷/۷)۱۷	(/۴۵/۸)۴۴	(/۳۶/۵)۳۵	کنترل
$P < 0.001$	۲/۳۱-۷/۷۵	۴/۲۳	(/۷/۳)۷	(/۲۱/۹)۲۱	(/۷۰/۸)۶۸	سرطان پستان

جدول ۲: توزیع فراوانی سن یائسگی در ژنوتیپ های مختلف گروه سرطانی

P-value	قبل از یائسگی		بعد از یائسگی		ژنوتیپ
	فراوانی(درصد)	تعداد	فراوانی(درصد)	تعداد	
P< 0.05	٪۵۲/۴	۱۱	٪۷۶	۵۷	Arg/Arg
P< 0.05	٪۳۸/۱	۸	٪۱۷/۳	۱۳	Arg/Pro
P< 0.05	٪۹/۵	۲	٪۶/۷	۵	Pro/Pro

بحث و نتیجه گیری

HERZ1655V (Montgomery) و همکارانش پلی مورفیسم پلی مورفیسم HERZ1655V و خطر ابتلا به سرطان در زنان پایین ۴۰ سال را بررسی و بیان کردند که این پلی مورفیسم در افراد دارای سرطان پستان شایع است و شانس ابتلا به سرطان پستان در افراد هموزیگوت دارای آلل والین ۲/۸ برابر بیشتر از سایر ژنوتیپها است (۱۵). بررسی پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی کروموزوم 19q13.2-3 و ژن RAI توسط نکسو (Nexo) و همکارانش (۱۶) مشخص نمود که این پلی مورفیسم خطر ابتلا به سرطان پستان در زنانی که قبل از سن ۵۵ سالگی یائسه شده اند را افزایش می دهد. نتایج تحقیق شانتاکومار (Shantakumar) و همکارانش نشان داد که زمان استفاده از هورمون های جایگزینی در زنان مهم است و زنانی که قبل از شروع یائسگی از هورمون استفاده می کنند خطر ابتلا به سرطان در آنان بیشتر است (۱۷) و اگر هورمون ها بعد از یائسگی شروع شوند آثار زیانبار آنها کاهش می یابد. از سوی دیگر پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی در ناحیه پروموتور ژن CYP17 با خطر ابتلا به سرطان پستان در سنین زیر ۴۰ سال ارتباط دارد (۱۸). لو (Lu) و همکارانش ارتباط بین پلی مورفیسم پروموتور ($-786t>C$) در ژن endothelial nitric oxide synthase در افراد دارای سرطان تک گیر (Sporadic) پستان با سن کمتر از ۵۵ سال را گزارش نمودند (۲۹). ارتباط بین پلی مورفیسم ژن NBS1 و سرطان تک گیر پستان در زنان کمتر از ۵۵ سال نیز در تحقیق دیگری از این محققین بیان شده است (۳۰).

در مطالعه حاضر مشخص شد که افراد دارای ژنوتیپ

در این بررسی توزیع فراوانی سه ژنوتیپ کدون ۷۲ ژن P۵۳ در نمونه های سرطان پستان با در نظر گرفتن سن یائسگی در اصفهان بررسی شد. سرطان پستان عامل اصلی مرگ و میر زنان در کشورهای غربی است (۱۰). از آنجایی که فقدان هتروزیگوتی در ژن TP۵۳ در ۴۲-۳۰ درصد از کارسینوماهای پستان وجود دارد، با تعیین ژنوتیپ می توان مستقیماً از بافت توموری، میزان هموزیگوتی T53P را پیش بینی نمود (۲۳). تغییرات مولکولی از جمله پلی مورفیسم ژن P۵۳ با رشد و توسعه این بیماری ارتباط دارد. تحقیقات اخیر بیان می کنند که پلی مورفیسم کدون ۷۲ روی عملکرد ژن P۵۳ تأثیر دارد و نشان می دهند که پروتیین دارای پرولین توانایی کمتری برای القای آپوپتوز در شرایط آزمایشگاهی (In vitro) نسبت به پروتیین دارای آرژنین دارد (۲۴). پس فعالیت پرو آپوپتوتیک در پروتیین P۵۳ به میزان پرولین آن بستگی دارد. تحقیقات نشان می دهند که پلی مورفیسم ژن P۵۳ یکی از عوامل خطر در سرطان های ریه، معده، مثانه و پستان است (۲۵-۲۸ و ۹).

ارتباط گزارش شده بین سن و پلی مورفیسم برخی از ژن ها در مطالعات انجام شده متفاوت است به طوری که در برخی از آنها سن بالا و در برخی دیگر سنین پایین با خطر ابتلا به سرطان ارتباط دارد. سیلوا (Silva) و همکارانش در تحقیقی روی ۲۴۱ بیمار مبتلا به سرطان پستان، گزارش کردند که سن یائسگی بالای ۵۵ سال به همراه پلی مورفیسم Arg399Gln، Arg194Trp در ژن XRCC در حساسیت افراد به سرطان پستان دخالت دارد (۱۴). مونت گومری

بستگی دارد، ممکن است میزان بیشتر Arg با تاثیر روی فعالیت این ژن در بروز سرطان در مرحله یائسگی تاثیرگذار باشد. با این وجود بررسی نقش پلی مورفیسم ژن P53 در ایجاد سرطان پستان نیاز به مطالعات گسترده تری دارد. در مطالعه حاضر عوامل زمینه ساز بالقوه از قبیل کشیدن سیگار، عادات زندگی و ابتلا به ویروس HPV کنترل نشد. اینها موارد مهمی هستند که باید در مطالعات آینده برای ارزیابی پلی مورفیسم P53 بررسی شوند. به خصوص ابتلا به ویروس HPV بایستی مدنظر باشد زیرا نشان داده شده است که نوع آرژنین دار پروتئین در برابر این ویروس ضعیف تر بوده و راحت تر تخریب می شود (۲۰).

تشکر و قدردانی: منابع مالی این تحقیق از طریق طرح پژوهشی شماره ۳۸۵۳۵۴ معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تامین شده است و بدین وسیله از همکاری آقایان دکتر مهدی نیکبخت، دکتر منصور صالحی و دکتر محمد ربانی از دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در اجرای این طرح تشکر می نمایم.

در اصفهان با خطر افزایش ابتلا به سرطان پستان روبرو هستند. فراوانی توزیع آلل Arg در گروه سرطانی این تحقیق در مقایسه با گروه کنترل بیشتر (۷۰/۸ درصد) بود. یافته های ما در این بررسی مشابه یافته های گزارش شده در زنان یونانی، ترکیه ای و ژاپنی است (۲۸ و ۲۷، ۲۷ و ۲۸). ۶۷/۶ درصد افراد مبتلا به سرطان در رده سنی بعد از یائسگی قرار داشتند و ۷۳ درصد افراد این گروه دارای ژنوتیپ Arg/Arg بودند. آزمون کای دو تفاوت معنی دار آماری بین این دو گروه در ژنوتیپ های مختلف کدون ۷۲ ژن P53 را مشخص نمود ($p < 0.05$). بنابراین بر اساس نتایج این تحقیق زنان واقع در رده سنی بعد از یائسگی با ژنوتیپ Arg/Arg در مقایسه با سایر ژنوتیپ ها شانس بیشتری برای ابتلا به سرطان پستان دارند. پس مرحله یائسگی با تغییر در میزان گیرنده های پروژسترون روی بیان پروتئین P53 تأثیر می گذارد چون این پروتئین با فعال نمودن آپوپتوز و توقف سیکل سلولی و ترمیم DNA در بروز سرطان دخالت دارد و فعالیت پروآپوپتوتیک در پروتئین P53 به میزان پرولین آن

منابع

1. Khan SA, Thomas HC, Toledano MB, Cox IJ, Taylor-Robinson SD. 53P mutations in human cholangiocarcinoma: a review. *Liver Int.* 2005; 25:704-716.
2. Rohko E, Blanco G, Bloigu E, Soini Y, Talvensaari-Mattila A, Jukkola A. Adverse outcome and resistance to adjuvant antiestrogen therapy in node-positive postmenopausal breast cancer patients-The role of 53P. *Breast* 2006; 15: 69-75
3. Soussi T, Beroud C. Assessing T53P status in human tumors to evaluate clinical outcome. *Nat Rev Cancer* 2001; 1: 233-240.
4. Thomas M, Kalita A, Labrecque S, Pim D, Banks L, Matlashewski G. Two polymorphic variants of wild-type 53P differ biochemically and biologically. *Mol Cell Biol* 1999; 19: 1092-1100.
5. Fan R, Wu MT, Miller D, Wain JC, Kelsey KT, Wiencke JK, et al. The 53P codon 72 polymorphism and lung cancer risk. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev* 2000; 9: 1037-1042.
6. Lee JM, Lee YC, Yang SY, Shi WL, Lee CJ, Luh SP, et al. Genetic polymorphisms of 53P and GSTP1, but not NAT2, are associated with susceptibility to squamous-cell carcinoma of the esophagus. *Int J Cancer* 2000; 89: 458-464.
7. Zehbe I, Voglino G, Wilander E, Genta F, Tommasino M. Codon 72 polymorphism of 53P and its association with cervical cancer. *Lancet* 1999; 354: 218-219.
8. Soultz N, Sourvinos G, Dokianakis DN, Spandidos DA. 53P codon 72 polymorphism and its association with bladder cancer. *Cancer Lett* 2002; 179: 175-183.
9. Buyru N, Tigli H, Dalay N. 53P codon 72 polymorphism in breast cancer. *Oncol Rep* 2003; 10: 711-714.
10. Parkin DM, Bray F, Ferlay J, Pisani P. Global cancer statistics. *CA Cancer J Clin* 2005; 55(2): 74-108.

11. Jemal A, Siegel R, Ward E, Murray T, Xu J, Thun, M J. Cancer statistics. *CA Cancer J Clin*. 2007; 57: 43-66.
12. Zavagno G, Meggiolaro F, Pluchinotta A, Bozza F, Favretti F, Marconato R, et al. Influence of age and menopausal status on pathologic and biologic features of breast cancer. *Breast* 2000; 9(6): 320-328.
13. Asadpour A. Isfahan: First degree of cancer in Iran. *Jame Jam* 2006; 1942: 15.
14. Silva SN, Moita R, Azevedo AP, Gouveia R, Manita I, Pina JE, et al. Menopausal age and XRCC1 gene polymorphisms: Role in breast cancer risk. *Cancer Detect Prev* 2007; 31(4): 303-309.
15. Montgomery KG, Gertig DM, Baxter SW, Milne RL, Dite GS, McCredie MR, et al. The HER2 I655V polymorphism and risk of breast cancer in women < age 40 years. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev* 2003; 12(10): 1109-1111.
16. Nexø BA, Vogel U, Olsen A, Ketelsen T, Bukowy Z, Thomsen BL, et al. A specific haplotype of single nucleotide polymorphisms on chromosome 19q13.2-3 encompassing the gene RAI is indicative of post-menopausal breast cancer before age 55. *Carcinogenesis* 2003; 24(5): 899-904.
17. Shantakumars, Terry MB/Paykin A/Teitelbaum SL/ Britton JA, et al. Age and Menopausal Effects of Hormonal Birth Control and Hormone Replacement Therapy in Relation to Breast Cancer Risk. *Am J Epidemiol* 2007; 165(10): 1187-98.
18. Spurdle AB, Hopper JL, Dite GS, Chen X, Cui J, McCredie MR, et al. CYP17 promoter polymorphism and breast cancer in Australian women under age forty years. *J Natl Cancer Inst*. 2001; 93(7):554-555.
19. Becker KA, Lu S, Dickinson ES, Dunphy KA, Mathews L, Schneider SS, et al. Estrogen and progesterone regulate radiation-induced 53P activity in mammary epithelium through TGF-beta-dependent pathways. *Oncogene* 2005 Sep 22; 24(42): 6345-6353.
19. Pim D, Banks L. 53P polymorphic variants at codon 72 exert different effects on cell cycle progression. *Int J Cancer* 2004; 108: 196-199.
20. Storey A, Thomas M, Kalita A, Harwood C. Role of 53P polymorphism in the development of papilloma virus associated cancer. *Nature* 2000; 393: 229-234.
21. Lung FW, Lee TM, Shu BC, Chang FH. 53P codon 72 polymorphism and susceptibility malignancy of colorectal cancer in Taiwan. *J Cancer Res Clin Oncol* 2004; 130(12): 728-32.
22. Papadakis E.N, Dokianakis D.N, Spandidos D.A. 53P codon 72 polymorphism as a risk factor in the development of breast cancer, *Mol. Cell Biol. Res. Com.* 2000;3: 389-392
23. Damin PS, Frazzon PG, Damin C, Roehe A, Hermes V, Zettler C, Alexandre OP. Evidence for an association of T53P codon 72 polymorphism with breast cancer risk *Cancer Detection and Prevention.* 2006; 30: 523-529.
24. Noma CC, Miyoshi Y, Taguchi T, Tamaki Y, Noguchi S. Association of 53P genetic polymorphism (Arg72Pro) with estrogen receptor positive breast cancer risk in Japanese women. *Cancer Letters.* 2004; 210:197-203.
25. Fan R, Wu MT, Miller D, Wain JC, Kelsey KT, Wiencke JK, et al. The 53P codon 72 polymorphism and lung cancer risk. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev.* 2000; 9:1037-42.
26. Soultz N, Sourvinos G, Dokianakis DN, Spandidos DA. 53P codon 72 polymorphism and its association with bladder cancer. *Cancer Lett.* 2002; 179:175-83.
27. Zhang ZW, Laurence NJ, Hollowood A, Newcomb P, Moorghen M, Gupta J, et al. Prognostic value of T53P codon 72 polymorphism in advanced gastric adenocarcinoma. *Clin Cancer Res.* 2004; 10:131-5.
28. Kalemi TG, Lambropoulos AF, Gueorguiev M, Chrisafi S, Papazisis KT, Kotsis A. The association of 53P mutations and 53P codon 72, Her 2 codon 655 and MTHFR C677T polymorphisms with breast cancer in Northern Greece. *Cancer Letters* 2005; 222(1): 57-65.
29. Lu J, Wei Q, Bondy ML, Yu TK, Li D, Brewster A, et al. Promoter polymorphism (-786t>C) in the endothelial nitric oxide synthase gene is associated with risk of sporadic breast cancer in non-Hispanic white women age younger than 55 years. *Cancer* 2006; 107(9): 2245-2253.
30. Lu J, Wei Q, Bondy ML, Li D, Brewster A, Shete S, et al. Polymorphisms and haplotypes of the NBS1 gene are associated with risk of sporadic breast cancer in non-Hispanic white women <or=55 years. *Carcinogenesis.* 2006; 27(11): 2209-2216.

Genetic Predisposing of P53 Codon 72 on Developing of Breast Cancer in Postmenopausal Women in Isfahan

*Faghani M. (Ph.D)¹ - Nasiri E. (Ph.D)¹ - Bahadori M.H. (Ph.D)¹ - Mohammad Ghasemi F. (Ph.D)¹

* **Corresponding Author:** Faculty of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, IRAN

E- mail: mfaghani2001@yahoo.com

Received: 12/Jul/ 2008 Accepted: 21/Oct/2008

Abstract

Introduction: Breast cancer is one of the most common cancers among women in worldwide. 53P the suppression gene tumor has a principal role in genomic stability and its function is variated by the codon 72 polymorphism.

Objective: Investigate the codon 72 polymorphism of P53 and the effect of menopause on the development of invasive breast ductal carcinoma.

Materials and Methods: A case-control study was conducted on 96 patients with invasive breast ductal carcinoma and their 96 matched controls in Isfahan. The different genotypes of the codon 72 of P53 gene were identified by using allele-specific polymerase-chain reaction. Breast cancer patients were divided into two groups: postmenopausal and premenopausal. Statistical analysis was performed by using χ^2 -test.

Results: In control group, the distribution of Arg/Arg, Arg/Pro and Pro/Pro genotypes were 36.5%, 45.8% and 17.7% respectively. The distributions of Arg/Arg, Arg/Pro and Pro/Pro in case group were 70.8%, 21.9% and 7.3% respectively. There is significant statistical difference in the distribution of P53 codon 72 polymorphism between case and control groups ($P<0.001$). In addition, 76% of patients with Arg/Arg genotype were in post-menopause age group ($P=0.05$).

Conclusion: The findings of this study indicated that the polymorphism of codon 72 P53 is a genetic predisposing factor for the development of invasive breast ductal carcinoma in the studied sample in Isfahan and most of the patients were in postmenopausal age group.

Key words: Polymorphism/ 53P Codon 72/ Breast cancer/ Menopause

Journal of Guilan University of Medical Sciences, No: 67, Pages: 94-100
